

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி அதிகார மன்றங்கள் 23
நிதி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 33/73)

1973 டிசம்பர் 1]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

என்றுதான் இருக்கிறது. அதில் இருக்கிற இடர்ப்பாடுகளையும் சொன்னேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, இருக்கிற ஊராட்சி மன்றம், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பொதுவான நல்ல காரியங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று ஒன்றியங்களின் சிபாரிசைக் கேட்கின்ற போது அவைகள் அதை மறுத்து, கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் கீழ் விதிவிலக்கு கேட்கின்றவர்கள் அதிகாரிகளை அணுகுகின்றபோது தாமதம் ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தினாலேதான், அரசாங்கத்திற்கு இந்த அதிகாரம் வேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது. ஏற்கெனவே கலந்துகொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று அதிகாரம் இருந்தாலும், அதிலே அரசாங்கமும் அளிக்கலாம் என்ற இந்தத் திருத்தம் இப்போது கொண்டு வரப்படுகிறது. இது நடைமுறை வசதிகளுக்காக செய்யப்படுகிறதே தவிர, ஊராட்சி மன்றங்களுக்கோ, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கோ கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே, கொண்டு வந்திருக்கின்ற திருத்தத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கருத்துக்களும் அடங்கியிருக்கின்ற காரணத்தினாலே, இதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி அதிகார மன்றங்கள் நிதி (இரண்டாம் திருத்தப்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 33/73) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1, நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை, ஆசியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் :

தலைவரவர்களே,

“சட்டப்பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி அதிகார மன்றங்கள் நிதி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 33/73) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி அதிகார மன்றங்கள் நிதி (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 33/73) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டுவசதி வாரிய (திருத்த)

சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 30/73).

24 தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டுவசதி வாரிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73)

[1973 டிசம்பர் 1]

மாண்புமிகு திரு க. இராசாராம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, சட்டப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட “தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

இந்தச் சட்டமுன்வடிவு மூலச் சட்டமான தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு வீட்டுவசதி வாரியத்தின் சட்டம் 4-வது பிரிவைத் திருத்த வழிவகை செய்கிறது. மூலச் சட்டத்திலுள்ள தற்போதைய 4-வது பிரிவன்படி தலைவர் ஒருவரும், அரசு சார்பில்லாத 4 உறுப்பினர்களும், அரசு அலுவலர்கள் 12 பேர்களும் ஆக மொத்தம் 17 உறுப்பினர்கள் வாரியத்திலுள்ள குழுவில் அங்கம் வகிக்கின்றனர். அவ்வாறு 17 பேர்கள் அங்கம் வகிக்கும் இந்தக் குழு அமையப்பெற்றும் மிக விரைவானதாகவும், அங்கத்தினர் அளவின்றிருந்து அமையப்பெற்றும் வாரியம் நடைபெற, செயல்பட உகந்ததாக இல்லாத காரணத்தினால் குழுவினரின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வழிவகை காணப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில் வாரியத்தில் அங்கம் வகிக்கும் உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையை 10 ஆக குறைத்து, தலைவர் நீங்கலாக அரசு சார்பற்ற மூவரையும், அரசு அலுவலர்கள் ஆறு பேர்களையும் நியமிக்க முடிவு காணப்பட்டது. அந்த முடிவிற்கு இணங்க குழுவின் அங்கத்தினர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையை மாற்றியமைக்க மூலச் சட்டத்தின் 4-வது பிரிவை திருத்தியமைக்க இந்தச் சட்டமுன்வடிவில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு மாற்றியமைக்கப்பட்ட குழுவில் அங்கத்தினர்கள் பதவி ஏற்கும் காலத்தில், தற்போதைய வாரியத் தலைவரும் மற்ற இரு அங்கத்தினர்கள் பதவியும் முடிவடைய வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சட்ட முன்வடிவின் நோக்கம் வாரியம் மேலும் நல்ல முறையில் செயல்பட குழுவை மாற்றி அமைப்பதாகும். எனவே இந்தச் சட்ட முன்வடிவை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்— “சட்டப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு, 1973 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

* THIRU A. R. DAMODARAN : Hon. Chairman, it is very rarely Sir, that this House gets an opportunity to discuss the affairs of the State Housing Board, although we refer to it briefly during the Budget debates and perhaps during the debates on the Supplementary Demands. I am glad that this amending Bill has given us an opportunity today to review some of the activities of one of the premier Boards in our State and also to express our opinions on this very important matter.

@ 51-52-ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II-ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாடு 1973-ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரிய (திருத்த) 25
 சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 30/73)

1973 டிசம்பர் 1]

[Thiru A. R. Damodaran]

Sir, the activity of the State Housing Board, is, in my opinion, one of the most important activities of the State and we expect a great deal from this Board, considering the fact that in our country today, we have considerable shortage of housing accommodation and we expect this Board, with the resources it receives from the nationalised banks as well as from the Life Insurance Corporation as well as perhaps from the Government of India, to undertake this activity in as constructive a manner as possible with the least amount of wastage and with the greatest degree of efficiency. Well, Sir, the amendment sought to be made is innocuous and can be accepted without any comment. I do not think it will matter whether the number of Members is 17, 7 or even 5. But, reading what the Public Undertakings Committee has had to say about the State Housing Board, I must confess with a feeling of acute dismay and distress that the affairs of the State Housing Board require review at a very high level.

Sir, I have referred in the past to the fact that our Public Undertakings and more particularly, our Boards should be very particular in submitting their accounts to the Legislature for scrutiny and I have also pointed out how under the Company Law, under which many companies function, companies with as high a capital as Rs. 50 and Rs. 100 crores and with transactions running into hundreds of crores of rupees, have the statutory obligation to finalise the accounts and place the accounts before the shareholders within six months after the end of the financial year of that particular company. I do not know exactly, Sir, how many crores of rupees the State Housing Board runs into in its transactions. But, I was aghast, Sir, to read from the Report of the Public Undertakings Committee the following paragraph in regard to the submission of accounts by this premier body. The Report of the Committee says: "The Committee understands that the accounts for 1964-65 with the Audit Report thereon were laid on the Table of the House in April 1970 and the accounts for the year 1965-66 with the Audit Report thereon were laid on the Table of the House in April 1973". Following this example, I would expect that the accounts of the State Housing Board for 1972-73 would be laid on the Table of the House some time in 1978 when I would possibly not be here to comment upon it. May I remark, Sir, that from the point of view of accounting, I am not trying to criticise any particular person of the Housing Board, but, I think the whole system requires reviewing, because there must be something radically wrong with the accounting procedure, if the premier Board is not able to place its accounts before the Legislature, let alone within six months, but not even within a period of five years? The Committee on Public Undertakings further goes on to say that the assets and liabilities statements of the Board have not been prepared for many years, that important registers

[Thiru A. R. Damodaran]

[1973 டிசம்பர் 1]

like Rent Registers and Hire Purchase Instalment Registers have not been maintained properly by the Board. If that be the case, Sir, may I ask how the Housing Board is able to collect rent, prepared Demand Collection and Balance Statement, review the progress of rent collection, find out how many debts have become time-barred and review the progress of Hire Purchase Instalments paid? If this is the chaotic state of affairs in the Board, then, I am afraid that we are in for very serious trouble. The Committee has also pointed out that if such a state of affairs is allowed to continue, a situation would soon arise when the Legislature may not be in a position to vote any grants at all to the Housing Board in view of this very ineffective functioning in so far as its accounting is concerned.

While I have referred to many of the defects and the lapses of the State Housing Board, I would not like to refer to the various individual lapses, excepting to point out one or two important matters that have been highlighted in this report. Paragraph 21 deals with the loss of about Rs. 1 lakh due to delay in handing over a site to the allottee of the Housing Board. The site was ready for being handed over on 26th August 1965, but the site was actually handed over only on 5th October 1966. The allottee was Oberoi Hotels, (Private) Limited. Because of the late execution or improper execution of some documents, Messrs. Oberoi Hotels, (Private) Limited, have paid rent neither for this period nor for the period 1966 to 1970 for which they had agreed to pay such rent. According to my calculation, the loss to the Housing Board on this account alone, taking into account the interest charges, would be more than Rs. 4,60,00. No rent has been recovered so far from this allottee. If this is the position in regard to one allottee of the Housing Board, my imagination boggles at the thought of the huge amounts that are likely to be left without collection from other persons who have entered into contracts with the Board.

Sir, while I was Member of the Public Accounts Committee, we frequently used to come across the deficiency in the maintenance of stores ledgers and accounts by the Public Works Department and by the Highways Department and the Committee was often finding fault with and making criticism on, the accounting procedure that was being followed by the Government Departments. We do not seem to realise, Sir, that the transactions of today are enormous when compared to the transactions of 20 years ago. We seem to think that we can still continue to meander along the same old ways of accounting by having an army of clerks to maintain our ledgers and our day-books and the various forms and registers that are to be maintained. We do not bring to the task the modern conception of materials-management accounting procedure. If I may make a suggestion to the Hon. Minister, I think it is high time that the Housing Board consulted experts in the field of accounting technology. I am referring to computer

1973 டிசம்பர் 1]

[Thiru A. R. Damodaran]

experts and I would request him to kindly have a three-hour discussion with the officers of the State Housing Board and the computer experts to find out whether some radical change in accounting procedure could not be prescribed and followed by the Board. One of the reasons why our Corporation is in such a mess today is that we have entrusted the entire task of preparing the demands for property tax, the demands for water tax, etc., to an army of inefficient clerical persons who neither devote their time nor their attention to the proper preparation of these accounts, resulting in such a chaotic affairs, in the Corporation. As has been pointed out by the Public Undertakings Committee, such a situation exists in the State Housing Board also. As I said, Sir, the State Housing Board has a great responsibility in the future. In Town Planning, in Metropolitan Area Development, in the selection and development of house-sites, in the building of houses for low and middle income-group persons, enormous funds are going to be given to the Board and I do not see, Sir, how such funds can be granted by the financial institutions if such a report is placed on its working and on its accounting management. That there is something seriously wrong in the internal accounting procedure in the Board is evident from the report that has been placed. In fact, the Public Undertakings Committee has gone so far as to say that the position requires urgent review; and I would like to take this opportunity of requesting the Hon. Minister to kindly inform the Members of this House what steps he has taken in this regard. I do not blame the Minister personally, because these lapses have occurred over the past 12 or 14 years. It is a Herculean task to clean the Augean stables of the Housing Board and it will require a modern Hercules. Let me express the hope that the Hon. Minister Thiru Rajaram will prove himself to be the modern Hercules to clean the Augean stables and bring some system of accounting procedure, by the adoption of modern technological innovation. Let him at least strike out a new leaf and see that the affairs of the Board are brought to order at a very early date. Thank you, Sir.

திரு எஸ்.ஏ. ராஜமாணிக்கம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, வீட்டு வசதி வாரிய நிர்வாக சீரமைப்பு குறித்து இங்கே கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மசோதாவினை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுதுள்ள வாரியத்தின் அமைப்பு பெரிய அளவில் இருப்பதால், இதைச் சிறு அமைப்பாக மாற்றுவதற்கான இந்த ஏற்பாட்டை நான் பாராட்டுகின்றேன். ஏற்கனவே வீட்டு வசதி வாரியம் அமைக்கப்பட்ட காலத்தில் மிகக் குறைவான வீடுகளையே கட்டி வந்தது. நமது அரசு கடந்த ஆறு ஏழு ஆண்டுக் காலத்தில் ஏராளமான வீடுகளைக் கட்டக்கூடிய வாய்ப்புகளை உருவாக்கி, இப்போதெல்லாம் வீட்டு வசதி அமைச்சகத்தில் எப்பொழுது பார்த்தாலும், “வீடு வேண்டும், வீடு வேண்டும்” என்று கேட்கக் கூடியவர்களுடைய எண்ணிக்கை மிக ஏராளமாகப் பெருகிக் கொண்டே இருக்கும் நிலையை நான் பாராட்டுகிறேன். என்றாலும் கூட

[திரு எஸ். ஏ. ராஜமாணிக்கம்]

[1973 டிசம்பர் 1]

இந்த வீட்டு வசதி வாரியம் மக்களுக்கு மிக வேகமாக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். ஆயிரக்கணக்கில் கட்டிக்கொடுத்து அவர்களுக்கு வாழ வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று எந்த வேகத்தில் அவர்கள் திட்டமிடுகின்றார்களோ அந்த வேகத்தில் அவர்களால் வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க முடியாத நிலையில், நில ஆர்ஜிதம் போன்ற வகைகளில் பெருமளவிற்கு ரெவின்யூ மற்றும் சட்ட இலாகாக்கள் குறுக்கிடும் நிலைகளைத் தான் பார்க்கிறோம். கோவை, சேலம், மதுரை, திருச்சி, மற்றும் சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களிலே புதிய புதிய நகர்ப்புறங்களை உருவாக்குவது என்று வாரியம் திட்டமிட்டிருந்தாலும், அதற்கான நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யக்கூடிய நேரத்திலே, அது ஒவ்வொரு கட்டமாக மாறி கடைசியாக அனுமதி வாங்குவதற்குள் இரண்டு அல்லது மூன்றாண்டு காலம் ஆகிவிடுகின்றது. அதனால் அரசாங்கம், வாரியம் வேகத்தில் வீடுகளைக் கட்டி முடிக்க வேண்டும் என்று எண்ணு், அந்த வேகத்தில் செயல்பட முடியாத நிலைமை ஏற்படுகின்றது.

(திரு. எஸ். நாராயணசாமி தலைமை)

அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து இந்த நில ஆர்ஜிதங்களுக்காக தனியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால், மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். அதைப் போலவே வீட்டு வசதி வாரியம் கட்டிய இடங்களிலே எல்லாம், அது சென்னை கார்ப்பரேஷனாக இருந்தாலும், கோவை நகரசபையாக இருந்தாலும், மதுரை கார்ப்பரேஷனாக இருந்தாலும், எல்லா நகரங்களிலும், ரோடுகளை யார் போடுவது, லைட்டுகளை யார் போடுவது, சாக்கடை வசதி யார் செய்வது, தெருவை யார் சுத்தம் செய்வது போன்ற தகராறுகள் இருந்து கொண்டே இருக்கின்றன. பல பகுதிகளில் இன்னமும் இருக்கிறது. ஆரம்ப காலத்திலிருந்து இன்று வரை இந்தப் பிரச்சினை இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் இருந்துகொண்டு வருகிறது. எந்த நகர சபையாக இருந்தாலும், வீட்டு வசதி வாரியம் கட்டிய இடங்களில் ரோடுகளைப் போடுவதில்லை. நகரசபைச் சட்டமும், வீட்டு வசதி வாரியச் சட்டமும் இரண்டும், ஒன்றுக்கொன்று ஒத்து வருவ தில்லை. இதனால் பல நகரங்களிலே சுகாதாரக் கேடுகள் மலிந்து காணப் படுகின்றன. இதை நம்முடைய அமைச்சரவர்களும், அரசும் உடனடி யாகச் சிந்தித்து, எந்தெந்த நகரங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறதோ அதை உடனடியாக மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வீட்டு வசதி வாரியம் கட்டியிருக்கக்கூடிய பகுதியில் இருக்கக்கூடிய ரோடுகள் அனைத்தையும் அந்தந்த நகரசபையிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். அதற்குத் தேவையானபடி நகராட்சிச் சட்டத்தில் இடையூறுகள் இருந்தால், அவை களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசை இந்த நேரத்தில் வேண்டிக்கொள்கிறேன். அதைப் போலவே இந்த வீட்டு வசதி வாரியம் கட்டக்கூடிய வீடுகளில் ஏதோ ஒரு சில பகுதி தான் மாதம் 50 ரூபாய், 60 ரூபாய் வாடகை கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறதே. மாதம் 30 ரூபாய் முதல் 50 ரூபாய் வரை வாடகை கொடுக்கக்கூடிய சக்தி உள்ளவர்கள்தான் நாட்டிலே ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு குடியிருப்பதற்கான வீடுகளை பெருமளவில் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

1973 டிசம்பர் 1]

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இங்கே வீட்டு வசதி வாரியத்தினுடைய நிர்வாகத் திருத்தத்தைப் பற்றிய மசோதாவில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் வீட்டு வசதி வாரியத்தினுடைய வளர்ச்சியிலே அவருடைய பாராட்டைத் தெரிவித்து, நடைபெறுகிற வேலைகளிலே இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டிய பல்வேறு பிரச்சினைகளை இங்கே மிகச் சிறப்பான முறையில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இந்த அரசாங்கம் வீட்டு வசதித் துறையில் மிக அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி இருக்கிறது. பெரிய நகரங்களில் வாழுகிற நடுத்தர மக்கள், ஏழை மக்கள், அரசு அலுவலர்கள் போன்றோருக்கு இட நெருக்கடியைப் போக்குவதற்கும், அதோடு மட்டுமல்லாமல் நவீன முறைப்படி சுகாதார வசதியோடு கூடிய வீடுகளை உருவாக்குவதற்கும் இந்த வாரியம் மிகச் சிறப்பான பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. சென்னையைப் பொறுத்த மட்டில், இந்த வாரியத்தினுடைய சாதனைகளைப் பல்வேறு குடியிருப்புகளில் நாம் காண்கிறோம். புதிதாக உருவாகியிருக்கிற அண்ணா நகர் இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தினுடைய தலை சிறந்த சாதனைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. சென்னையை அடுத்து, திருச்சி, கோவை, மதுரை போன்ற இடங்களில் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக அமைக்கப்பட்ட வீடுகள் நம்முடைய வீட்டுப் பிரச்சினையை ஓரள விற்குப் பகிர்ந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே உறுப்பினருடைய எண்ணிக்கையை நிர்வாக உறுப்பினர் எண்ணிக்கையை 15-விருந்து 10 ஆக மாற்ற வேண்டுமென்ற திருத்தம் நிர்வாக வசதிக்காகக் கொண்டு வரப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த மட்டில், இந்த வாரியம் மிகப் பெரிய வாரியமாக, மிகப் பெரிய ஸ்தாபனமாக வளர்ந்திருக்கின்றது. தலைநகரில் இருக்கிற இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தை, தென் மண்டலத்திற்குத் தனி வீட்டு வசதி வாரியத்தை உருவாக்கி, இரண்டு பிரிவாகப் பிரித்தால் அதனுடைய நிர்வாகம் மிகச் செம்மையாக நடைபெறும் என்று என்னால் நம்ப முடிகிறது. குறிப்பாக, திருச்சி, தஞ்சை, மதுரை, வேறு பல நகரங்களில், இப்படி மாவட்டங் களுடைய தலைநகரங்களில் உருவாகி வருகிற இந்த வீட்டு வசதி வாரியத் தின்கீழ் கட்டப்படுகிற வீடுகள் தாலூகா நகரங்களிலும் கட்டப்பட வேண்டுமென்று பல்வேறு இடங்களில் இந்த வேலைகள் துவங்கியிருக்கின்றன. இது மிகப் பெரிய வேலையாகவிருக்கிற காரணத்தினால், இவைகளை நேரடியாகக் கண்காணிக்கவும், தவறுகளைத் தடுத்தும் நிறுத்துவதற்கும் இப்பொழுதே “டிசென்ட்ரலைசேஷன்” செய்வது நிர்வாகத்திற்கு வாய்ப்பாக இருக்குமென்ற கொள்கையை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், இது பற்றி இந்த நேரத்தில் அரசு யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையைப் பொறுத்தமட்டில், ஒரு கருத்து சொல்லப்பட்டது. பல அரசு அலுவலர்கள் பல மாதங்களாக, ஏன் பல வருடங்களாக, தாங்கள் குடியிருக்கிற வீடுகளுக்கு வாடகை கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த நண்பர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்கவில்லை, நாங்கள் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் கோடிக்கணக்கான பணத்தைப் போட்டு அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்

[திரு வே. தங்கப்பாண்டியன்]

[1973 டிசம்பர் 1]

கொடுத்திருக்கிறது. அவர்களுடைய மாதாந்திர சம்பளத்தில் பிடித்துக் கொள்வதற்கான ஒரு புதிய முறையை நாம் கையாள முடியும். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்கள் அங்கே குடியிருப்புகளில் குடியிருந்தால், அவர்கள் சம்பளப் பட்டியலிலிருந்தே வீட்டு வாடகையைப் பிடித்துக்கொள்வதற்கு வசதியிருக்கிறது. அந்த முறையை இங்கே பயன்படுத்தலாம். இதைச் சொல்லுவதற்குக்காரணம் இப்போது ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொறுப்பேற்றிருக்கிற வீட்டுவசதி வாரியத் தலைவர் எங்கள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்தார். அவர் அங்கே மனு நீதி நாளை அறிமுகப்படுத்தினார். மக்களின் குறைகளை நேரடியாகக் கேட்டு அந்த இடத்திலேயே பரிசாரம் காண்கிற முறையைக் கடைப்பிடித்தார். அவர்களுடைய குறையைக் கேட்டுநிந்தார், தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தார். இப்போது கூட பத்திரிகையில் பார்த்தேன். சென்னையில் இருக்கிற வீட்டு வசதி வாரியத்தினுடைய குடியிருப்புகளுக்கு அதிகாரிகளோடு மாதம் ஒரு முறை சென்று அந்தக் குடியிருப்பு வாசிகளிடம் அவர்களுக்கு என்னென்ன தேவைகள், என்னென்ன குறைகள் என்று கேட்டு எப்படி நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று முடிவு காண்பதாக பத்திரிகையில் படித்தேன். இது நல்ல முறை. இது எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். சென்னையில் நடைபெறுகிற இந்தச் சீர்திருத்தம், மதுரையிலும், கோவையிலும், திருச்சியிலும் நடைபெற்றால் அங்கே தவறுகள் நடைபெறுவதற்கு வாய்ப்பில்லை. நான் ஒன்று இந்த நேரத்தில் சொல்வது கடமை என்று கருதுகிறேன். இந்த வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஏராளமான பொருள் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. சிமென்ட், கம்பி போன்ற பொருள்களை மதுரையிலே கொண்டுவந்து சேர்த்திருந்தார்கள். அவைகளை அங்கே முறைப்படி கண்காணிக்காமல், அப்படி சேமிக்கப்பட்ட கிடங்குகளில் பொருள்களுக்கு நஷ்டம் உண்டாகிற அளவுக்கு அல்லது கவனிப்பாற்றுக் கிடக்கிற அளவிற்கு இருப்பதை மதுரையில் எங்களால் காண முடிகிறது. இந்தப் பிரச்சினையை நாம் உன்னிப்பாக கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஒரு எண்ணம் இருக்கிறது. இது பொது ஸ்தாபனம், இதிலே யாருக்கு அக்கறை இருக்கிறது என்கிற நினைப்பு கீழ் மட்டத்தில் பணியாற்றுகிற பல்வேறு அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் இந்த அரசின் மூலமாக, அல்லது வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக, அதன் தலைவர் மூலமாக கடுமையான சுற்றறிக்கைகள் விடுவதன்மூலம் எந்த பொருளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், அதற்குப்பொறுப்பாக இருக்கிற அதிகாரிகள்தான் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று அந்த ரெஸ்பான்சிபிலிட்டியை அவர்கள் மீது ஒப்பிக்கப் பண்ணினால், இந்தத் தவறுகளைக் களைந்தெறியலாம். மிகப் பெரிய பட்டணங்களில் இட நெருக்கடியைப் போக்குவதற்கும், நடுத்தர மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவும் இந்த அரசாங்கம் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் வீட்டு வசதி வாரிய வேலைகளைத் தொடங்கியாக வேண்டும். எனக்கிருக்கிற குறையெல்லாம், சென்னையைச் சுற்றி நடக்கிறது, திருச்சியைச் சுற்றி, கோவையைச் சுற்றி நடக்கிறது. இந்தக் காரியங்களெல்லாம் தென் பகுதியில் உள்ள தாலுகா நகரங்களுக்கும் வர வேண்டுமென்பதுதான். இதிலே இந்த அரசு சிறப்பான கவனம் செலுத்த வேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் சிவகங்கையில் மட்டும் இந்தக் காரியம் நடைபெற்றிருக்கிறது. காரைக் குடி, அருப்புக்கோட்டை, திருவில்லிப்புத்தூர், ராஜபாளையம் போன்ற

தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டுவசதி வாரிய (திருத்த) 31
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73)

1973 டிசம்பர் 1] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

நகரங்களில் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக வீடுகள் கட்டுவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டாக வேண்டும். இந்த நிர்வாகம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற வேண்டுமானால், இந்த வாரியம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு, தெற்குப் பகுதி, வடக்குப் பகுதி என்று பிரிக்கப்பட்டு, இங்கே வேண்டுமானால் தலைமையகம் அமைச்சர் பொறுப்பில் முழுப் பொறுப்பு வகிக்கலாம் என்று சொல்லி இதை ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த வீட்டு வசதி வாரியப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற தலைவர் மிக சுறுசுறுப்பாக நடவடிக்கை எடுப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்க்கு வாரியத்திற்குச் சேர வேண்டிய கடன்களை சில வாரங்களில் பெற்றிருப்பதாகவும், மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதாகவும் அறிகிறேன். அந்த வாரியத் தலைவருக்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்து பொறுப்பேற்றிருக்கிற அமைச்சரவர்களுக்கும் பாராட்டு தெரிவித்து எங்கனையும், எங்கள் பகுதியையும் இந்த விஷயத்தில் கவனிக்க வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*THIRU G. VASANTHA PAI: Mr. Deputy Chairman, I thank you very much for giving me this opportunity. I was provoked into speaking by Mr. Damodaran's speech that computers should be introduced even into the accounting system and procedure of the Housing Board. As a person who feels that clerical labour should not be unduly taxed and made to run out of employment, I have always opposed the introduction of computers for everything under the Sun and especially in the matter of clerical work. Sir, I do feel that the accounting system prevailing in the Housing Board and many other public undertakings is not up to the mark, but that is no reason why the vast majority of unemployed people, should, by entrusting everything to machines, remain out of employment. Sir, I know machines can also make mistakes. For instance, I went to a shop in Grand Canyon and made purchases for 2 dollars 40 cents, and I found that the lady incharge, after punching the bill told me that I had to pay 12 dollars 40 cents. I had to go to the topmost person in the shop to get it corrected as others could not calculate even for 2 dollars 40 cents. It was because the computer put the figure 1 by the side of the figure 2 and every-one of them did not know how to count and arrive at the correct total figure 2 dollars 40 cents. Sir, it is not persons alone, human element alone, that makes errors, but machines also do make errors. I do not appreciate that in every walk of life, machines should be introduced in the place of the human beings who are so much in abundance in our country. When we have got 500 million and many of them are trying to eke out their livelihood, we cannot substitute them by robots and computers and I beg to differ from Mr. Damodaran though I have got very high regard for the sentiments expressed by him on the floor of the House that the Housing Board accounts as old as 1955 or 1956 have to be brought up-to-date up to this year, 1973. Something radical must be done to effect

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1973 டிசம்பர் 1]

i
improvement in this state of affairs and I hope the Hon. Minister would attend to this Herculean task with the characteristic zeal which he brings to bear on all his projects.

Another thing I want to tell, Sir, though it may not be apposite to the matter under discussion. There have been a lot of complaints that persons who have been allotted house-sites suddenly find that the sites have already been in the hands of another and he has started construction and that the allotment of the plots allotted to them had been made to somebody else. I have experience of several such people coming to me, especially from the lower rungs of the ladder, who have no strings to pull, who have no god-fathers in the hierarchy, and complaining to me that such things are happening and asking my advice whether they can defend their rights by fighting in Courts and I have always advised them not to go to Courts because they cannot afford the cost of litigation. I am saying this because during the course of the past 6 or 7 years, at least ten such cases have occurred and most of the persons belong to the very low cadre and I have advised them not to fight in Courts but to approach the authorities directly. This is probably due to the fact that the accounts are very old, as old as 1963 or 1965 and persons are not able to find out from the registers whether their names have been registered. It may not be due to any act of favouritism or things like that, that this is happening, but it may be due to sheer lapse in the accounting system, in getting the register of applicants up-to-date and I give the benefit of doubt to the authorities. I do hope that this accounting system would be made proper and appropriate in the circumstances. Something must be done in this matter and I do not want public sector undertakings which are doing many good things to be criticised in public that their accounting is very much antiquated and ante-diluvian.

I hope, Sir, that the Hon. Minister will take steps to bring his energy to bear in this matter and next year we will see the 1973 account of the Housing Board on the table of the House.

Thank you.

* திரு காட்டுர் கோபால் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தினுடைய சீரமைப்பு மசோதாவின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன், நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிர்வாக அமைப்பினுடைய அளவைக் குறைப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதனுடைய அலுவல்கள் இப்போது இருப்பதை விடப் பெருமளவில் பெருக வேண்டிய அவசியத்தை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் லட்சக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் அடைந்து 26

1973 டிசம்பர் 1]

[திரு. காட்டுர் கோபால்]

ஆண்டுக் காலம் ஆகி விட்டது. தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் வேலையில் இருக்கின்ற காலம் வரையில் தான், என்கிற நிலையில் தொழிலாளர் காலனிகள் தற்போது அமைந்துள்ளன. தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் பல ஆண்டுக்காலம் பணியாற்றிவிட்டதற்குப் பின்னாலும், தங்களுக்குச் சொந்தத்தில் வீடு இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்வதற்கு, 26 ஆண்டுக் கால சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இப்பொழுதும் கூட, இயலாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, வீட்டு வசதி வாரியம் ஏற்கெனவே செய்த பணிகளாபாராட்டத்தக்கவை என்றாலும், இன்னும் செய்ய வேண்டிய பணிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் வசதியில், வாய்ப்பில், வேலைப் பொறுப்புகளில், பல்வேறு வகையில், வித்தியாசப்பட்டு வேற்றுமையான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். குறைந்த மாதச் ஊதியம் பெறுகின்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். நூற்றுக் கணக்கில் மாதச் சம்பளம் பெறும் பெரிய அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் ஒரு ஒற்றுமை இருந்து வருகிறது. எந்த ஊதியத்தில் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும், கடன்காரர்கள், கடன் பட்டவர்கள் என்கின்ற பட்டியலில் எல்லா ஊழியர்களும் ஒற்றுமையாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதனால் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று ஆராய்ந்து பார்க்கிறபோது ஒரு இருபது ஆண்டுகாலம் அந்தத் தொழிலாளர்களுடன் தொடர்பு இருக்கின்ற எனக்குத் தெரிந்த வரையில் அந்தத் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஊதியம் பெறுகின்றவர்கள் என்றாலும், முக்கால் பாகத்திற்கு மேல் கழிவுபடுகின்ற தொகையாகப் போய், கால் பங்குதான் சம்பளமாக, பணமாகக் கடைசியில் வாங்குகிறார்கள். நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் 26 ஆண்டுக்கால சுதந்திரத்திற்குப் பின்னால், கலெஞர் அரசு காலத்தில்தான், கழக அரசு காலத்தில்தான் இப்பொழுது அமைச்சர் திரு. ராஜாராம் அந்தப் பொறுப்பில் இருக்கின்ற காலத்தில்தான், தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டித்தருகின்ற, சொந்த வீடு அமைத்துத் தருகின்ற திட்டத்தை அவர் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அறிவிக்கின்றபோதே நான் இந்த நிலைமைகளைத் தெரிவிப்பதற்குக் காரணம் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய வருமானத்தை அறிந்து, வருவாயை அறிந்து செலவு செய்கின்ற, குடும்ப பட்ஜெட் போட்டுச் செலவு செய்கின்ற அந்த நல்ல பயிற்சி முறைக்கு இன்னமும் அளாக்கப்படவில்லை. வீட்டு வசதி வாரியத்தினுடைய அமைச்சர் அவர்களே தொழிலாளர் நல அமைச்சராகவும் இருந்து வருகிறார். இந்த அரசு தொழிலாளர் நல அரசாகவே இயங்கி வருகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி இந்தத் தொழிலாளர் நல அரசு தொழிலாளர் தன் சம்பளத்தை பட்ஜெட் போட்டு, வரவை அறிந்து செலவு செய்கின்ற ஒரு நல்ல பயிற்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி ஒரு சீரிய சிந்தனை செய்து அதற்கும் ஒரு உரிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கு 2013 கும் மேற்பட்ட பஞ்சாலைகள் இருக்கின்றன. இந்தப் பஞ்சாலைத் தொழில

34 தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டுவசதி வாரிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73)

[திரு. காட்டுர் கோபால்]

[1973 டிசம்பர் 1]

45 வருடங்களாக இருந்து வருகின்ற மூத்த பெரும் தொழிலாளர்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் லட்சக் கணக்கில் இருந்தாலும், அவர்களுக்குக் கூட சொந்தத்தில் வீடுகள் இல்லை. இன்னிய ரிங் தொழில்கள் பல நூற்றுக் கணக்கில் இருக்கின்றவைகளில், வேலை செய்கின்றவர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் இருக்கின்றார்கள். பிரதி மாதமும் சில நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய் சம்பளம் பெறுகின்றார்கள். அவர்களுக்கும் சொந்தத்தில் வீடு இல்லை. இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்காகவே இருக்கின்ற அரசாக இருக்கின்ற காரணத்தினால், எப்படியாவது வரவை அறிந்து செலவு செய்கின்ற ஒரு பயிற்சியை அவர்களுக்கு வழங்கி, குறிப்பிட்ட திட்டத்தைச் சொல்லி, குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளுக்குள்ளாக இவ்வளவு ஆயிரம் வீடுகள், இவ்வளவு லட்சம் வீடுகள் என்கின்ற வகையில் திட்டம் போட்டு, அவர்கள் சொந்தத்தில் வீடுகள் கட்டிக் கொள்ளும் திட்டத்தைத் தர வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டித் தருவதற்கு ஒரு தனி வாரியமே அமைத்துச் செயல்படுவது அவசர அவசியம் என்பதை நான் இந்தநேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு எ.ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பப்ளிக் அண்டர்டேகிங்ஸ் கமிட்டியினுடைய குறிப்புகளைச் சொல்லி, சில ஆலோசனைகளைச் சொன்னார்கள். இந்த வாரியத்தின் கணக்குகள் 1964-65 ஆண்டுக்குச் சம்பந்தப்பட்ட வரைதான் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1967 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர், இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னர், அதனைக் கண்டு பிடிக்கவும், சீரமைத்திடவும் எடுத்துக் கொண்ட பணிகளைப் பற்றி, நான் அந்த வீட்டுவசதி வாரியத்தினுடைய ஊழியர்களின் சங்கத் தலைவர் என்ற காரணத்தால் மாதத்திற்கு ஒரு முறை அந்த வாரியத்தினுடைய தலைவர் அவர்களோடு நடத்துகின்ற பேச்சு வார்த்தையின்போது எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தகவல்களின்படியும், அங்கேயுள்ள ஊழியர்களின் சங்கத்தை நடத்துகின்ற காரணத்தாலும், தற்போது அங்கே இருக்கின்ற கணக்குகளை சீராக அமைக்கக் கூடிய முறையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு செயல்பட்டு, வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தற்போது அமுலாகிவருகின்ற மனுநீதித் திட்டம் என்ற வகையில் இந்த வீட்டு வசதி வாரியம் இருக்கின்ற இடங்களில் வீடு அமைத்துக்கொண்டிருக்கின்றவர்கள் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லிக் கொள்வதற்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற அந்தச் சீரிய திட்டம் வரவேற்கத்தக்கது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கோவையிலும், சேலத்திலும் குறைந்த ஊதியம் உள்ள மக்கள் அனுபவிக்கத்தக்க அளவுக்கு வீடுகள், குறுகிய காலத்தில் பாராட்டத்தக்க வகையில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பணிக்காக நான் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியத்தினுடைய பணிகள் பாராட்டத்தக்கவை என்றாலும், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், அங்கு இருக்கின்ற அநேக ஊழியர்களுடைய சங்கத்தின் தலைவர் என்ற வகையில், அங்கே இருக்கின்ற சில நிலைமைகளைச் சொல்வது என்னுடைய கடமையாகும்.

தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டுவசதி வாரிய (திருத்த) 35
ட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73)

1973 டிசம்பர் 1]

[திரு. காட்டூர் கோபால்]

இந்த அரசு கழக அரசாக இருக்கின்ற காரணத்தால், கழகத் தலைவர்கள்* கழகத்தினுடைய முன்னணி ஊழியர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கும் சங்கங்களுக்குத் தனியான ஆதரவு தருவதாக மற்றவர்களால் குற்றம் சுமத்தப்படுகிறது. அங்கே நான் தலைவராக இருந்து வருகிறேன். அங்கு பெரும்பாலான ஊழியர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கிற சங்கம் என்னுடைய தலைமையிலே இயங்கி வருகிறது. அந்தச் சங்கத்தை அங்கீகரிக்கும்படி நியாயபூர்வமாகவும், சட்ட பூர்வமாகவும் நான் முயற்சி செய்துகொண்டிருந்தாலும், தொடர்ந்து காலதாமதம் ஆகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நியாயமான கோரிக்கையைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊழியர்களும் அதிகாரிகளும் வீட்டு வாரிய அமைச்சர் அவர்களும் தற்போது செய்து வருகின்ற சிறப்பான பணிகளைப் பாராட்டி, இந்த மசோதாவை வரவேற்று விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை

திரு. சி. ஆர். கோலப்பா : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, வீட்டு வசதி வாரிய சீரமைப்பு மசோதாவின் மீது எனக்கு பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். வீட்டு வசதி வாரிய சீரமைப்பு மசோதாவில், மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கும் மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வீடுகள் அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதுபோலவே சமுதாயத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய முடி திருத்தவோருக்கும் சலவையாளர்களுக்கும் ஐந்து சதவிகிதம் வீட்டு வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை நமது பின்தங்கிய சமுதாயத்தில் உள்ள மக்கள் எல்லாம் மிகவும் வரவேற்று இந்த அரசுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். குறிப்பாக, இப்போது கூட நகர்ப்புறங்களில் வாடகைக்கு வீடு வேண்டுமென்று கேட்டால், நீங்கள் என்ன “வர்னம்” என்று கேட்டுத்தான் வாடகைக்கு விடுகிறார்கள். இந்த நிலைசென்னை நகரத்தில்கூட இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம், இப்போது வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு வீடு கிடைத்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. சலவைத் தொழிலாளர்களுடைய குடியிருப்பு வசதிக்கு இந்த அரசு திட்டம் தீட்டியிருப்பது குறித்து உள்ளபடியே நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். நன்றியைக் கூற விரும்புகிறோம். வீட்டு வசதி வாரியத்தின் மூலமாக நகரங்களில் ஆங்காங்கே ஒரு சலவைத் துறையை அமைத்து வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு, நமது அமைச்சர் அவர்கள் மாபெரும் நமது தந்தை பெரியார் அவர்களிடம், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடம் இருந்தவர், அதன் காரணமாகத்தான், இந்த தாழ்ந்த சமுதாயத்தின்மீது பற்று கொண்டு, அவர்களுக்கு ஐந்து சதவிகிதம் வீட்டு வசதி அளிக்கவேண்டுமென்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கி, நமது கலைஞர் அவர்களுக்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசுக்கு என்னுடைய சமுதாயத்தின் சார்பாக நன்றியை தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1973 டிசம்பர் 1]

*திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, நமது மாநிலத்திலுள்ள பொது நிறுவனங்கள், அரசடைமை நிறுவனங்களில் மின்சார வாரியத்திற்கு அடுத்தபடியாக வீட்டு வசதி வாரியம்தான் மிகவும் பெரியது, அதிகமான மூலதனம் இதில் முடக்கப்பட்டுள்ளது. வெளியிலிருந்து நிறைய கடன் வாங்கியும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி நிறுவனங்களில் மேற்பார்வை போதுமானதாக இல்லை. இதில் நல்ல மேற்பார்வை இருக்க வேண்டும். நிதியை ஒதுக்கும் சட்டசபைக்கு இதில் பொறுப்பு இருக்க வேண்டும். ஆகவே பொது நிறுவனங்களைக் கவனிக்கக்கூடிய ஒரு குழுவை ரெண்டு சட்டசபைகளும் சேர்ந்து நியமிக்க வேண்டும் என்று 2, 3 அண்டுகளாகவே பட்ஜெட் கூட்டத்தில் நான் வற்புறுத்தி வருகிறேன். இதை, சட்ட அமைச்சர் என்ற ரீதியில் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வருஷம்தான் ஒப்புக்கொண்டு, 1973-74-க்கு எப்பால் மாதத்தில் ஒரு குழுவை அமைத்தார்கள். அந்தக் குழுவின் முதல் கூட்டத்திலே அப்போதும் ஒரு உறுப்பினகை இருப்பதைப்பற்றி மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நான் அந்தக் குழுவின் உறுப்பினகை இல்லையெனில், இவ்வளவு விவரங்களைத் தெரிந்துகொண்டிருக்க முடியாது. இந்தக் குழு அமைக்கப்படாமல் இருந்திருந்தால், இவ்வளவு விவரங்கள் நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்களுக்குக்கூட கிடைத்திருக்காது. அந்தக் குழு மிக நல்ல வேலை செய்திருக்கிறது. இப்போது அவை முன் விவாதத்தில் இருக்கும் மசோதா மிகச் சருக்கமான ஒரு காரியத்திற்காக இருந்தாலும் கூட, நான் இந்த மசோதாவுக்கு வெளியே சென்று சில பொது விஷயங்களையும் பேச வி ழம்புகிறேன். பொதுவாக நமது வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பற்றி பேசுவதற்கு வேறு சந்தர்ப்பம் இல்லாததாலே, இதைப் பற்றி விவரமாகப் பேசவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

முதலில் இந்த மசோதா பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த வீட்டு வசதி வாரியம் விரிவாக பெரிதாக இல்லாமல் சிறிதாக இருக்க வேண்டும்; இதிலே தலைவரைத் தவிர மற்றும் ஆறு மெம்பர்கள் உத்தியோகப் பற்று உள்ளவர்களாகவும் மூன்று மெம்பர்கள் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று மசோதா ில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இரண்டு மெம்பர்கள் சட்டசபையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று காலையில் பேரவையில் நடந்துகொண்டிருந்த விவாதத்திலிருந்து எனக்குத் தெரிந்தது. அவர்கள் பேசியது என் காதில் விழுந்தது; அதை அறையில் இருந்துகொண்டு கேட்டேன். இரண்டுபேர் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக இருந்தால், அதில் ஒருவர் மேலவை அங்கத்தினராக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனெனில் இந்த மேலவைக்குள்ள உரிமையை நான் விட்டுக்கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. அந்த விஷயத்தைப்பொறுத்த வரையில், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், நாங்கள் 63 பேரும் ஒன்றுதான். யாரைப்போட்டாலும், அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, மேலவையிலிருந்து ஒருவரை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக, எதிர்க்கட்சியிலிருந்து ஒருவரை நியமிப்பதுதான் வழக்கம். (சிரிப்பு) அப்படியே செய்யவேண்டுமென்று கூட வற்புறுத்தவில்லை.....

திரு எம். சங்கரலிங்கம் : 63 நாயன்மார்களும் ஒரே கட்சியாக இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.....

1973 டிசம்பர் 1]

திரு. கே. ராஜாராம் : யாரைப் போட்டாலும் எனக்குச் சம்மதம் என்று சொல்லிவிடுகிறேன். பொதுப் பழக்கத்தைச் சொன்னேன். வையில் ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவரைப் போட்டால், இந்த அவையில் எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவரைப் போடுவது நலம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எப்படிச் செய்தாலும் சரி, ஒரு உறுப்பினர் இந்த அவையைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நமது வீட்டு வசதி வாரியத்தின் ஆரம்ப கட்ட நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் தான், இவ்வளவு குறைபாடுகள் எப்படி வந்தன என்று தெரியும். முதலில், சிறிய அளவில் “சி.ஐ.டி.” என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது, வீட்டு வசதி வாரியம் என்று இவ்வளவு பெரிய ஸ்தாபனமாக வரும் என்று அப்போது யாரும் நினைக்கவில்லை. “சிட்டி இம்ப்யூரூவ்மென்ட் டிரஸ்ட்” என்று நகரத்தில் ஒரு சிறிய அமைப்பை வைத்து வீடுகளைக் கட்ட வேண்டுமென்று ஆரம்பித்தோம். முதலில் ஆரம்பித்தது 1951-இல் என்று நினைக்கிறேன். ஞான ஒளிவு அவர்கள் காலத்தில்தான் கட்டிடங்கள் அதிகமாகக் கட்டப்பட்டன. அப்போது சிறிய வாரியமாக இருந்தது. கணக்கு வழக்குகளைச் சரியாக வைத்துக்கொள்ளவில்லை. லோக்கல் பண்ட் கணக்கு பரிசோதகர் அந்தக் கணக்கைச் சரி பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அப்போது கணக்குப் புத்தகங்கள் சரியாக வைத்துக்கொள்ளவில்லை. அப்போதே அரசாங்கம் இதைக் கவனித்திருக்க வேண்டும். வேலை பெருகப் பெருக, நிதி அதிகமாக அதிகமாக, கணக்குகளைச் சரியாக வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த படியாக, அக்கவுண்ட்ஸ் மெம்பரை எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டில் போடது மாதிரி, போட்டிருக்க வேண்டும். தற்போதுள்ள வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில், உத்தியோகஸ்தர்கள்—தலைவரும் மற்றவர்களும்—துடிப்பாக இருக்கிறார்கள். இளைஞர்கள், சீப் இஞ்சினியரும் சரி, சேர்மனும் சரி, நாங்கள் கேட்கும் தகவல்களை நொடிக்குள் கொடுத்துவிட்டார்கள். அதனால்தான் இந்த ரிப்போர்ட் இவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுக்க முடிந்தது.

தலைவரவர்களே, இந்த வாரியத்திற்கு எவ்வளவு சொத்துக்கள் இருக்கின்றன, எத்தனை வீடுகள் இருக்கின்றன, எங்கெங்கே நிலம் இருக்கிறதென்று எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டால், அதற்கு ரிக்கார்ட் கிடையாது. இப்போதுள்ள வாரிய நிர்வாகஸ்தர்கள், அவைகளைச் சேகரித்து எழுத ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் முடியவில்லை. 1969-70-ம் ஆண்டுக் கணக்கிலிருந்துதான் அக்கவுண்டண்ட்-ஜேனரல் பார்க்க ஆரம்பித்திருக்கிறார். அதற்கு முன்னாலெல்லாம் லோகல் பண்ட் கணக்குப் பரிசோதகர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அக்கவுண்டண்ட்-ஜேனரல் கணக்கை மேற்பார்வையிட ஆரம்பித்த பிறகு, அதைப் பரிசீலித்து, ரிப்போர்ட் ஒன்றும் வந்து சேரவில்லை. 1965-66-ம் ஆண்டு வரைக்கும் தான் நமக்குக் கணக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே இதை மிகவும் தீவிரமாக அமைச்சரவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

இப்போது கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவுக்கு நிதி சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற அந்த வாரியத்தில் இவ்வளவு குறைபாடுகள் இருக்கும்படியாக விட்டு வைப்பது மிகவும் தவறு. இதில் உடனடியாக சரியான நடவடிக்கை

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1973 டிசம்பர் 1]

வண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, “பிசினஸ் ஆக இல்லை. ஒரு டெண்டர் கேட்கிறார்கள். சாமான்களை சப்ளை செய்யவேண்டுமென்று டெண்டர் கேட்கிறார்கள். 10 லட்சம், 20 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஜி.ஐ. பைப்ஸ் வேண்டுமென்று டெண்டர்கள் கேட்கிறார்கள். இந்த டெண்டர்கள் 4 மாதங்களில் முடிவு செய்ய வேண்டும்; அப்படிச் செய்தால் தான் இந்த விலை என்று ஒருவர் டெண்டர் கொடுக்கிறார். 4 மாதம் அவகாசம் கொடுத்திருக்கிறபோது, அதை 4 மாதங்களுக்குள் உடைத்து, டெண்டரை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன் என்று சொல்ல வேண்டாமா? டெண்டரை 4 மாதங்களுக்குள் முடிவு செய்யவில்லை. இதனால் இந்த வாரியத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நஷ்டம் 75,000 ரூபாய்.

“Am ng various items, a case of extra expenditure of Rs. 75,000 in purchas of Galvanized Iron Spunp's due to delay in deciling the tender” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. டெண்டர் குறித்த தேதிக்குள் முடிவு செய்யப்படுவதில்லை. ஊழல் என்பதற்கு எங்கேயோ போய்ப் பார்க்க வேண்டாம். சாதாரணமாக ஒரு கிளார்க் டெண்டரை மேசையில் வைத்துக் கொண்டு, 4 மாதத் தவணை முடியும் வரையில் போட்டு வைத்திருந்தால் போதும. பல லட்சக் கணக்கில் வாரியத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படுவீடும். முனிசிப்பல் கார்ப்பரேஷனிலும் இப்படித்தான் ஊழல் வந்தது. இதைப் பற்றி, யாரும் எந்தக் காலத்தில் நடந்தது, எந்த அரசாங்கத்தில் நடந்தது என்று கேட்கக்கூடாது. நாம் வீட்டு வசதி வாரியத்தைப்பற்றி விவாதிக்கின்றோம். இந்த வாரியம் இதுவரை நடந்துகொண்டுள்ள நடப்பு சரியில்லை. சரியாக நடக்க வேண்டுமென்று வாரியத்தின் குழு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. நிறைய ரிக்கார்டில் இருப்பதால், இதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேச வேண்டியதில்லை. அச்சடித்து கையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் நல்ல திருப்பு முனை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சரியான படி அமைத்திட வேண்டும். இப்போதுள்ள நிர்வாகஸ்தர்கள் எல்லாம் நல்ல அக்கவுண்டன்ட் மெம்பர் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அக்கவுண்டன்ட்-ஜெனரல் மாதிரி ஒரு ஆள் இருந்து, கணக்குகளைச் சீர் செய்துவிட்டால், இரண்டு வருடங்களுக்குள்ளாக இந்த வாரியத்தைச் சீர் செய்து விடலாம். அதிலே கோடிக்கணக்காகப் போட்டிருக்கிறோம். எல்.ஐ. சி-யிலிருந்தும் கடன் வாங்குகிறார்கள். எனவே இதை உடனடியாகச் சீர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வீடு கட்டுவது சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தின் தலைவன் என்ற முறையில் ஒன்றைக்கூற விரும்புகிறேன். 25 ஆண்டுகளாக திருமங்கலம் கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கத்தின் தலைவரை நான் இருக்கிறேன். 25 ஆண்டு—வெள்ளி விழாசூட கொண்டாடினோம். வேறு யாரையும் அதற்குக் கூப்பிடவில்லை. நமது அமைச்சரவர்களையும், வீட்டு வசதி வாரியத்தின் தலைவரையும் அழைத்துக் கொண்டு போய்க் கொண்டாடினோம். அந்தச் சங்கத்தின் மூலமாக வீடுகள் கட்டுவதற்கு அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் கொடுத்து வந்தார்கள். “லோ இன்கம் குரூப்”, “மிடில் இன்கம் குரூப்” என்ற அளவில் வீடுகளைக் கட்ட 10 அல்லது 20 பேர்களுக்கு கடன் சேங்குகை, கடனும் கொடுத்து வந்தார்கள். திடீரென்று கடன் கொடுப்பதை அரசாங்கம் நிறுத்தி விட்டது. அதற்கு ஒரு வகையில் நானும்தான் காரணம். நாங்க

தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரிய (திருத்த) 39
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73.

1973 டி ம்பர் 1]

[ரு கே. ராஜாராம்]

ளெல்லாம் இருந்து, இனிமேல் கூட்டுறவு அபெக்ஸ் சொசைட்டிக்கு இவைகளை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னோம். அதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டது. அதைக் கூட்டுறவு மத்திய வீட்டு வசதிச் சங்கத்திற்கு மாற்றிய பிறகு, கடன் தொடர்ந்து கொடுக்கிறார்கள். திருமங்கலம் சொசைட்டியைப் பொருத்தவரையில், அதற்குமுன் சேங்ஷன் செய்யப்பட்டவர்கள் 20 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு தவணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 20 ஆயிரம் ரூபாய் சேங்ஷன் ஆன ஒருவருக்கு 5 ஆயிரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 15,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டால், இப்படி அரைகுறையாக இருக்கிறது. நான் இதுபற்றி ஜாயிண்ட் ரெஜிஸ்டிராரிடம் கேட்ட போது, அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் கொடுக்கப்படவில்லையென்று சொல்லி விட்டார்கள். அப்படியென்றால் கூட்டுறவு மத்திய சங்கத்திற்கு மாற்றி விடுங்கள்; அங்கிருந்தாவது வாங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாமென்றால், அதையும் முடியவில்லை. நாங்கள் புதிய கடன்கள்தான் கொடுக்க முடியும்; அரைகுறையாக, அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்கிய நபருக்கு எப்படிக் கொடுக்க முடியுமென்று சொல்கிறார்கள். வீடுகள் கட்டுவது அப்படியே நின்றுவிட்டது. “அமைச்சர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று ஜாயிண்ட் ரெஜிஸ்டிரார் அவர்கள் சொன்னார்கள். மேலும் முந்தா நான் நிறைவேறிய சப்ளிமென்டரி டிமானிடில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும்; அதன் மூலம் நாங்கள் கொடுத்துவிடுகிறோம் என்றும் சொன்னார்கள். அப்படியிருந்தால், அந்த வீட்டு வேலைகளை முடிக்க பாக்கிப் பணத்தை ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இருக்க முடியாது. அடக்கமாக ஒரு புதிய வாரியத்தை அமைத்து, நல்ல முறையில் செயல்பட இது வழி செய்யும். இந்த வாரியத்தில் இப்போது குறைபாடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இதைச் சீர்திருத்துவதற்கு முன்னாறு வேலை செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தின் பேரில் அளிக்கப்பட்ட மசோதாவை அநேகமாக எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் ஆதரித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதிலே உறுப்பினர் திரு. ஏ.ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில், இதன் கணக்கு வழக்குகளில் குறைபாடுகள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அந்தக் குறைபாடுகள் போக்கப்பட வேண்டுமென்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தின் கணக்குகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு, 1964-65-ம் ஆண்டுவரைதான் வந்திருக்கின்றன என்பதை நீங்களெல்லாம் நன்றாக அறிவீர்கள். இந்தப் பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டக் காலத்திலிருந்து, அவைகளை வேகமாக முடிக்க வேண்டுமென்றும், அதன் மூலம் அந்தக் கணக்குகளைச் சரியாக வைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தைத் தூண்டும் வகையிலேயும், அந்தக் காரியங்கள் தற்போது சரிவர நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன என்பதையும் திரு. ராஜாராம் அவர்கள் இங்கே விளக்கி, எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

40 தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73.)

[திரு க. இராமசாமி]

[1973 டிசம்பர் 1]

1965-66-ம் ஆண்டு முதல், 1968-69 ஆண்டு வரை, 4 ஆண்டு களுக்கான கணக்குகள் சரிபார்க்கப்பட்டு, ஆடிட் செய்யப்பட்டு, ஒப்பளிக் கப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு 1967-68 ஆண்டு வரையிலும் ஆடிட் முடிந்து லோகல் பண்ட கமிஷனுக்கு அவைகள் அனுப்பப்பட்டாகி விட்டன. 1969-70 ஆம் ஆண்டுக்கான கணக்குகள் சரி பார்க்கப் பட்டு அக் கவுண்டெண்ட்-ஜெனரல் ஆபீசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல் 1970-71, 1971-72, 1972-73 ஆம் ஆண்டுகளின் கணக்குகள் இப்போது சரி பார்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1973-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதி வரையில் கணக்குகள் சரிபார்க்கப்பட்டதில், இதிலே இருக்கின்ற நிலுவை, வாடகை பாக்கி வசூல் எல்லாம் சரிவரக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கம்ப்யூட்டர் உபயோகிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய அங்கத்தினர் திரு தாமோதரன் அவர்களும், கம்ப்யூட்டர் வைத்தால் வேலைக் குறைப்பு ஏற்பட்டு விடும் என்று நம்முடைய திரு வசந்த பாய் அவர் களும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். கம்ப்யூட்டர் உபயோகிக் கின்ற அளவுக்குத் தேவையான காரியங்கள் இல்லையென்று சொன்னாலும், இந்தக் கணக்குகள் பல ஆண்டுகளாக சரிவர கவனிக்கப்படாத காரணத்தினாலே, டோர் கம்ப்யூட்டர் என்ற ஒரு நிறுவனத்தினை அணுகி அதனுடைய உதவியைக் கூட இப்போது வீட்டு வசதி வாரியம் கோரியிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள் கிறேன். அப்படி கோரியிருக்கின்ற காரணத்தினாலே, ஏதும் வேலைக் குறைப்பு ஏற்பட்டு விடாது என்பதையும் திரு வசந்த பாய் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒபேராய் நிறுவனத் திற்கு ஒரு இடம் அளிக்கப்பட்டு, அந்த இடம் அளிக்கப்பட்டதன் காரணமாக ஏறக்குறைய 70 ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருப்பதை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஒபேராய் அவர்கள் கடற்கரைக்கு எதிரேயுள்ள ஒரு இடத்தை 1966-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 5-ம் தேதியில் வாடகைக்கு எடுத்திருக்கின்றார்கள். அது விஷயமாக நீண்டகாலமாக கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் ஏற்பட்டு, அவர்களுடைய ஆர்க்டைக் அந்த இடம் தேவையில்லை என்று சொல்லி அதற்குப் பிறகு அவர்கள் எடுத்த டெண்டர் 1970-ம் ஆண்டு மே மாதம் 14-ம் தேதியில் 'கேன்சல்' செய்யப்பட்டு அதன் காரணமாக பாக்கி ரூ. 70 ஆயிரம் இருக்கின்றது. இன்னும் அவர்களிடமிருந்து வரவேண்டிய பாக்கிக்காக நோட்டீஸ்கள் எல்லாம் அனுப்பப்பட்டு, அதற்கான காரியங்களை வீட்டு வசதி வாரியம் மேற்பார்வையிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Thiru G. SWAMINATHAN Mr. Chairman, may I know whether the mistake regarding the delay in entrustment of the site was on the part of Oberoi or on the part of the Housing Board?

மாண்புமிகு திரு க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, ஒபேராய் அவர்களே இந்த இடத்தை விரும்பி முதலிலே எடுத்தார்கள். அவ ருடைய ஆர்க்டைக் அந்த இடத்தை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று

தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரிய (திருத்த) 41
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73).

1973 டிசம்பர் 1]

[திரு க. இராசாராம்]

சொல்லி இடத்தை விட்டுவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு, ஒபேராய் அவர்களே அந்த இடத்தை வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டு, வேறு இடத்திற்கு மீண்டும் டெண்டர் போட்டு அவர்களே எடுத்திருப்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சுவாமிநாதன் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று எண்ணுகிறேன். சென்னையிலேயே ஓட்டல் கட்ட வேறு ஒரு இடத்தை எடுத்திருக்கின்றார்கள். அந்த வகையிலே அவர்களே அதில் பின்வாங்கியிருக்கின்றார்களே தவிர, அதன் காரணமாக அவசியப் போர்டினால் எந்த விதமான தவறும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

THIRU G. SWAMINATHAN: Mr. Chairman Sir, there seems to have been a delay of over a year—from 1965 to 1966. Since the site was not handed over to Messrs. Oberoi, they thought of taking up another place. If the site had been given to Messrs. Oberoi in time, as they asked for, there would not have been a loss.

மாண்புமிகு திரு க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, எனக்கு வந்துருக்கக்கூடிய தகவலன்படி “Delay in the execution of agreement by Oberoi” என்பதுதான் அதிலே ஏற்பட்டுவிட்ட சிக்கல் என்பதை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலேதான் இந்தத் தவறுகள் இருக்கின்றன. ஒபேராய் ஓட்டல் கட்டுகின்ற எல்லா இடத்திலேயும் அதைச் செய்வார்கள். அது வேறு விவகாரம். அதை இந்த மன்றத்திலேயே வெளிப்படையாகச் சொல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அவர்கள் இப்போதுகூட தமிழகச் சட்ட மன்றத்தின் பொறுப்பில் இருக்கின்ற நிலத்தைத்தான் டெண்டர் போட்டு எடுத்திருக்கின்றார்கள். அதிலே விரைவிலே ஓட்டல் கட்டுவதாக என்னிடத்திலேகூட தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். ஆகவே வாடிக்கையுடைய பணம் எங்கும் போய்விடாது. அநேகமாக வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு வரவேண்டிய பணத்தை நம்மாலே திரும்பப் பெற்றுவிட முடியும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

THIRU A R. DAMODARAN: Mr. Chairman Sir, may I know from the Hon. Minister whether the lease of the new land by Government is to Messrs. Oberoi Hotels Ltd. and if so, why attempts should not be made to collect the previous balance before this lease is finalised?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, அது வேறு இலாகாவிலே டெண்டர் கொடுக்கப்பட்ட நிலம். இது வேறு இலாகாவிலே டெண்டர் கொடுக்கப்பட்ட நிலம். ஆகவே, அதற்கும் இதற்கும் முடிபோட்டுப் பேச வேண்டாம். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் எந்தெந்த இலாகாவிலே எப்படி வேலை நடக்கிறது என்று அறிவார்கள். வெவ்வேறு இலாகாக்களில் டெண்டர் விடப்படுகிறது. ரூர்ட் இலாகாவிலே

42 42 தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரியம் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் போவை சட்ட முன் வடிவு எண் 30/73).

[திரு க. இராசாராம்]

[1973 டிசம்பர் 1]

அந்த இடம் டெண்டருக்கு விடப்பட்டது. டெண்டர் விடப்பட்டதிலே அவர்கள் எடுத்திருக்கின்றார்கள். அது அவசியம் போர்டுக்குச் சொந்தமான இடம். அவசியம் போர்டு “அடானமஸ் பாடி” என்பதை அங்கத்தினர் அவர்கள் அறிவார்கள். அது தனிப்பட்ட விவகாரம். திரு. ஒபேராய் அவர்களிடமிருந்து வரவேண்டிய பணம் எங்கேயும் போய்விடப் போவது அவர் இரண்டு இலாக்காக்களிலே தனிப்பட்ட தொடர்பு வைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அவர் தமிழ் நாட்டிற்கு வரப் போகின்றவர். இங்கு பெரிய முதலீடுகள் செய்யப்போகின்றார். அவருடைய நற்ப் பொறுத்தவரையில், நமக்குத் திரும்ப வந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அது விஷயத்தில் வீட்டு வசதி வாரியம் கவனமாக இருக்கின்றது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இந்தக் கணக்குகளைச் சரி பார்ப்பதற்கு என்று ஓய்வு பெற்ற அக்கவுண்டண்ட்-ஜெனரல் தலைமையில் ஒரு குழு போடப்பட்டு, அந்தக் குழுவும் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு காரியங்களை வீட்டு வசதி வாரியத்திலே செய்து கொண்டு வருகிறது என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

THIRU G. SWAMINATHAN: Mr. Chairman, Sir, may I seek an information from the Hon. Minister? What the Public Accounts Committee has stated is this: “The Committee regrets to observe that there has been a delay at every stage in dealing with the case, resulting in heavy loss to the Board. The Committee cannot help feeling that the delay might have been engineered by interested persons. It therefore suggests that the circumstances under which the delays occurred may be investigated and appropriate action taken if any foulplay has been discovered”. I was a Member of the Public Accounts Committee. Since the Committee feels that some persons within the Board themselves have engineered all these things and that, therefore, action should be initiated on them, may I know whether the Government are going to take action against those persons?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவரவர்களே, இந்த விவகாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகளை வீட்டு வசதி வாரியம் எடுத்துக்கொள்ளும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிலே எந்தவிதமான தவறுகள் நடைபெற்றிருந்தாலும் கூட, யார் அந்தத் தவறிலே ஈடுபட்டிருந்தாலும் கூட, இது சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நடைபெற்றிருக்கின்றது—எந்தெந்த ஆண்டுகளில் தவறுகள் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும், எந்தெந்த ஆண்டுகளில் இருந்தவர்கள் எந்தெந்தத் தவறுகள் காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் இருந்த குழுவே ஆராய்ந்திருக்கின்றது. அதிலே எந்தத் தவறு ஏற்பட்டிருந்தாலும், எப்படி மாநகராட்சியைப் பொறுத்து இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கின்றதோ அதுபோல நடவடிக்கை எடுக்க அரசு சுயங்காது என்பதை இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இந்தத் தமிழக வீட்டு வசதி வாரியக்கிணடைய வேலைகள் அதிகமாக ஆகிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை அங்கத்தினர்கள் பல

1973 டிசம்பர் 1]

[திரு. க. இராசாராம்]

முறை சுட்டிக்காட்டினார்கள். அப்படி வேலை அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலேதான், வீட்டு நில விற்பனையினின்று வரவேண்டிய பணம், வீடு கட்டப்பட்டு வரவேண்டிய பணம், வீட்டு வாடகை மூலம் வரவேண்டிய பணம் ஆகியவை நிரம்ப நிலுவையாக இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டுமென்பதற்காக இப்போது அவுஸ்டெண்ட் ரெவினியூ ஆபீசர்கள் 6 பேர் போடப்பட்டிருக்கின்றார்கள். 15 இடங்களில் பணம் வசூல் பண்ணுவதற்கான நிலையங்கள், அலுவலகங்கள் இன்றைக்கு சென்னையிலே உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தில், நம்முடைய தொழிலாளர் தலைவர் திரு. காட்டூர் கோபால் அவர்கள், தொழிலாளர்களுக்காக வீடு கட்ட வேண்டுமென்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே பல பொது இடங்களிலும், சட்ட மன்றப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசு வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கின்றது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். அந்த வகையில் இன்றைக்கு பல தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் வீடுகளைக் கட்டவேண்டுமென்று முன் வந்திருக்கின்றார்கள். தொழிலாளர்களுடைய போனசைக் கொடுத்தாலும் சரி, அவர்களுடைய பிராவிடெண்ட் பண்டைக் கொடுத்தாலும் சரி, மற்ற எந்த வகையிலே அவர்கள் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்க முன் வந்தாலும், தொழிலாளர்களுக்காக எந்த அளவுக்குக் கட்டித்தர இயலுமோ அந்த அளவுக்கு அரசு வீடுகளைக் கட்டித்தரத் தயாராக இருக்கின்றது. இந்த வீட்டு வசதி வாரியம் நிலங்களை வாங்குவதிலே கூட, சில குறைபாடுகள் இருப்பதாக அடிக்கடி பேசப்படுகிறது. அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்க, நான் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களையெல்லாம் சந்தித்துப் பேசிய நேரத்தில், அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்தேன். “நீங்களே நிலங்களை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள், அந்த நிலங்களிலே எங்களுடைய பொறியாளர்களை அனுப்பி “லே அவுட்” எல்லாம் பார்த்து சரியாகப் போட்டு அதன் மூலமாக நல்ல வீடுகளைக் கட்டித் தந்துவிடுகிறோம்” என்று சொல்லியிருக்கின்றேன். அதை ஒப்புக் கொண்டு சென்னையிலே கூட சில தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கான நிலங்களை இப்போது ஆர்ஜிதம் செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள், விஸேக்கும் வாங்கிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். விரைவிலே தொழிலாளர்களுக்கான காலனிகள் தமிழகம் பூராவிலும் பல்வேறு இடங்களில் தொழில்கள் பெருத்த நகரங்களிலே எல்லாம் உருவாக்கப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்திற்கு எவ்வளவு சொத்து இருக்கின்றது, எவ்வளவு தூரம் அது வியாபாரம் செய்திருக்கின்றது என்ற கணக்கு களெல்லாம் சரிவர நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதை திரு. ராஜாராம் அவர்கள் சுட்டிக்காண்பித்தார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இதுவரையில் நாலாயிரம் ஏக்கர் பரப்பளவு நிலங்கள் பல்வேறு இடங்களிலே மொத்தம் ரூ. 1,874.36 லட்சத்திற்கு வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலம் பல்வேறு பகுதி

[திரு. க. இராசாராம்]

[1973 டிசம்பர் 1]

களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, இதுவரையில் 40 ஆயிரம் ப்ளாட்டுகளாக விற்கப் பட்டிருக்கின்றன. இது மட்டுமின்றி, இப்போது இந்த வாரியத்தின் மூலம் பல்வேறு திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாக பாங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பின்னர் இந்தியன் பாங்க், இந்தியன் ஓவர்ஸீஸ் பாங்க், மதுரை பாங்க் போன்ற பல வங்கிகள் இன்றைக்கு நமக்குப் பெருமளவிற்கு நிதி உதவிகளை அளித்து வருகின்றன. முதலில் 10,000 ரூபாய் அளவில் வீடுகளைக் கட்ட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டோம். முதலில் ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுப்பவர்களுக்கு 400 சதுர அடியில் 10,000 ரூபாய் அளவில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டு வருகிறோம். தமிழகத்தில் பல்வேறு மாவட்டத் தலைநகர்களிலே, குறிப்பாக சென்னை, திருப்பூர், கோவையில் பீளமேடு, சிங்காநல்லூர், இன்னும் தருமபுரி, கோயம்பத்தூர், மதுரை, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி போன்ற எல்லா இடங்களிலும் ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும் ஒரு நூறு நூறு வீடுகள் என்ற அளவில் கணக்கிட்டு அவற்றை வரும் பொங்கல் தினத்திற்குள் முடித்து பொங்கல் பரிசாக அளித்திட வேண்டும் என்று வெகு வேகமாக வேலை செய்து வருகின்றது நமது வாரியம். இந்த வீடுகளுக்கான செலவுகளை வேகமாகப் பெற வேண்டும் என்பதற்காக செங்கற் சூளையும் போடப்பட்டு, இப்பணிகள் நாம் திட்டமிட்படி மிக வேகமாக நடந்து வருகின்றன.

து, இப்படி புதிதாகக் கட்டப்பட்டுவரும் குடியிருப்புப் பகுதிகளைச் சி மன்றங்கள் கவனிப்பதில்லை, முறையாக துப்புரவு செய்வ இந்தப் பகுதிகளைக் கவனிக்க மறுக்கின்றார்கள் என்று திரு. இராஜமாணிக்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தப் பகுதிகளை இப்படிப் புறக்கணித்துவிடுவதால், அங்கே பல சுகாதாரக் கேடுகள் இருக்கின்றன என்றும் சொன்னார்கள். இது போன்ற குறைகளைக் கவனிப்பதற்காக வீட்டு வசதி வாரியத் தலைவர், “மாஸ் கான்ட்டேக்ட் ப்ரோக்ராம்” என்ற ஒரு திட்டத்தினை—மனுநீதி திட்டம் போன்று—உருவாக்கி மாநகராட்சித் தலைவர்கள், கமிஷனர்கள், சுகாதார அதிகாரிகள், மற்றும் ட்ரான்ஸ்போர்ட் அதிகாரிகள், மின்சார இலாகா அதிகாரிகள் இவர்களுையெல்லாம் அழைத்து என்னென்ன குறைபாடுகள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று பார்த்து இவற்றைப் போக்குவதற்கான முயற்சிகளைத் தனியாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். திரு. தங்கப் பாண்டியன் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட “மாஸ் கான்ட்டேக்ட் ப்ரோக்ராம்” திருச்சி, மதுரை, கோவை, இன்னும் மற்ற மற்ற மாவட்டத் தலைநகரங்களிலேயெல்லாம் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சுட்டிக் காண்பித்தார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுவேன், இந்தத் திட்டம் ஏதோ சென்னை நகருக்கு மட்டும் என்று உருவாக்கிய திட்டமில்லை. இது வீட்டு வசதி வாரியத்தின் ஒட்டு மொத்த திட்டமாகும். அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் அதிகாரிகள் எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று இப்படிப்பட்ட காரியங்களைக் கவனிப்பார்கள்.

அடுத்துக் கேட்டார்கள், சிமெண்ட், இரும்பு போன்ற பொருள்களுக்குச் சரிவர கணக்குக் காட்டப்படாமல் இருக்கின்றது என்ற குறைபாட்டை திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் சுட்டிக்காண்பித்தார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். அந்தப்

1973 டிசம்பர் 1]

[திரு. க. இராசாராம்]

பொருள்கள் விஷயத்தில் எந்தவிதமான முறைகேடுகளும் நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால், தமிழகத்தில் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் கீழ் நடைபெறும் பல்வேறு வேலைகளை அவை எங்கே நடந்தாலும் அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு நான் வேறு அலுவல்கள் காரணமாகச் சென்றாலும், நேரிலே சென்று பார்த்து வருகின்றேன். இதுவரையில் நான் சென்ற எந்த இடத்திலும் இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள் அல்லது குறைபாடுகள் இருப்பதாக என்னிடம் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் மேலும் குறிப்பிட்டார்கள், ஒவ்வொரு தாலுக்கா தலைநகரிலும் இந்த வாரியத்தின் வேலைத் திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும், வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப் பட வேண்டும் என்று. நமது வீட்டு வசதி வாரியமானது கிராமப்புறங்களிலே தன் பணிகளைத் தொடங்க இருக்கின்றது என்று நாம் ஏற்கெனவே விளம்பரப்படுத்தி வருகின்றோம். அந்த அடிப்படையில் பூம்புகார் பகுதியிலே மீனவர்களுக்காக 350 வீடுகளைக் கட்டுவதற்காக பொறியாளரோடு கலந்து பேசி, அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித்தரப் பட வேண்டும், புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நல்ல வீடுகளைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவிலே அவர்களுக்குச் சலுகையளித்து அவர்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்து, ஆகும் செலவினை அவர்களிடமிருந்து சிறு சிறு தவணைகளாக மாதாமாதம் வாங்கிக் கொண்டு கடைசியாக அந்த வீடுகளை அவர்களுக்கே உரித்தாக்கிவிடுவது என்ற ஒரு திட்டத்தின் கீழ் 350 வீடுகள் அங்கே கட்ட திட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றது. இது போன்றே நெசவாளர்களுக்காக வீடுகளைக் கட்டித் தருவது என்ற திட்டம் அருப்புக்கொட்டை, மற்றும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சில இடங்களிலே உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆசிரியர் பெருமக்கள் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களிலே தங்களுக்கு என்ன பங்கு இருக்கின்றது என்று அடிக்கடி கேட்டு வருகின்றார்கள். அவர்களுக்கும் இன்று திட்டங்கள் போடப்பட்டு, அவர்களை நிலத்தை வாங்கச் சொல்லி, பின்னர், அவர்களுக்காக நாலாயிரம் அல்லது ஆறாயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவழித்து வீடுகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டு, அது செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த வீடுகளும் ஒரு நூற்றாண்டு காலம் நல்ல முறையில் இருக்கத்தக்க வீடுகளாகக் கட்டப்படுகின்றன. வீடுகள் 250 சதுர அடியில் 2,500 ரூபாய் செலவில் கட்டப்படும் “பீரூபேப் ஹௌஸ்” என்று சொல்லப்படும் வீடுகளாகும். அதே போல் “கன்வென்ஷனல் டைப்” வீடுகள், அதாவது ஒட்டு வீடுகள் பம்பாய் கழிவிடம் தவிர மற்ற வசதிகளோடு மாதிரி வீடுகள் மாதவரத்தில் கட்டப்பட்டு, அவர்கள் தங்களுக்கு எது தேவை என்று சொல்லுகின்றார்களோ அந்த மாதிரியில் வீடுகள் கட்டித் தரப்படுகின்றன. இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் இப்படிப்பட்ட வீடுகளை வாங்கிக் கொள்வது வதற்கு பலர் முன்வந்திருக்கின்றார்கள். இப்படி எல்லாத் துறையிலுமுள்ள மக்களுக்கும் ஏற்றவாறு வீட்டு வசதி வாரியம் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகின்றது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

46 தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மீட்டு வசதி வாரிய (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73).

[திரு. க. இராசாராம்]

[1973 டிசம்பர் 1]

மதிப்பிற்குரிய திரு. ராஜாராம் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள், “டெண்டர்கள் காலாகாலத்தில் முடிவு செய்யப்படாமல் பல காரியங்கள் கெட்டுப்போய் விடுகின்றன” என்று. இந்தக் காலத்தில் அப்படியெல்லாம் நடைபெறுவதில்லை என்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். இப்போதுள்ள வீட்டு வசதி வாரியத்தின் தலைவரும் முன்னால் இருந்த தலைவர்களும் மிக ஜாக்கிரதையாக, பொறுப்புணர்ச்சியோடு நடந்திருக்கின்றார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இன்று வீட்டு வசதி வாரியத்திலே ரூ. 4,000 முதல் ரூ. 80,000 வரையில் வீடுகள் கட்டித்தரப்படுகின்றன. அறுபதாயிரம் ரூபாய், இன்னும் சொல்லப்போனால் லட்ச ரூபாயில் வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ள விரும்புகின்றவர்கள்கூட வீட்டு வசதி வாரியத்தினரை அணுகுகின்றார்கள். இன்று பெஸண்ட் நகர் பகுதிலே பெரிய பெரிய வீடுகளை, மூன்று படுக்கையறைகள், வரவேற்பறை, சமையலறை, மூன்று கழிப்பிடங்கள் கொண்ட வசதியான வீடுகளை ரூ. 60,000 செலவில் கட்டி முடிக்கத் திட்டமிடப்பட்டு, அப்படிப்பட்ட வீடுகளை முழுத் தொகையாகக் கொடுத்து வாங்கிக்கொள்ள பலர் முன்வருகின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட பணிகளை நமது மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களும் நிச்சயமாகப் பாராட்டுவார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அந்த அளவிற்கு வீட்டு வசதி வாரியம் நல்ல பல பணிகளை ஏற்று நடத்திவருகின்றது. இன்று கோட்டூர் புரத்தில் பங்களாக்கள் போன்ற வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. நீதிபதிகளுக்கென்று நல்ல வசதிமிக்க வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் மாவட்டத் தலைநகர்களிலே நீதிபதிகளுக்கும் வீடுகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. வீட்டு வசதி வாரியத்தின் வீடுகள் என்று சொல்லும் நேரத்தில், அந்த வீடுகள் எல்லாம், எடுப்பாக, அழகாக, நல்ல தோற்றத்துடன் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

இன்னும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு முறையாகக் கடன்கள் கிடைப்பது நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது, இப்போது கடன்கள் கிடைப்பதில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது, “அபெக்ஸ் ஸொஸைடிகள்” உருவாக்கத் தான் எஸ்.ஐ.சி.-யிலிருந்து கடன் கிடைக்கும் என்ற நிலை ஏற்பட்டது. அந்தச் சூழ்நிலை ஏற்பட்ட பிறகுதான் குஜரத்தோடு போட்டியிட்டு, இந்த ஆண்டு நான்கு கோடி ரூபாய்க்கு மேலே கொடுத்தாகி விட்டது. இதற்கு மேலும் பெற வேண்டும் என்று நானும் நமது திரு. பழனிவேல் ராஜன் அவர்களும் பம்பாய் சென்று எஸ்.ஐ.சி. அதிகாரிகளை அணுகி மேலும் மூன்று கோடி ரூபாய் பெற வேண்டும் என்று இருக்கிறோம். இந்த வகையில், “அபெக்ஸ்” ஸொஸைடிகள் என்று ஏற்பட்ட பிறகுதான் தமிழகத்தில் வேலையற்றிருந்த சுமார் 300 சங்கங்கள் இன்றைக்கு மீண்டும் வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பரவலாகப் பல பகுதிகளிலே இன்று பணிகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, “அபெக்ஸ்” ஸொஸைடி மூலம் கடன்கள் இப்போது கொஞ்சம் தாராளமாகவே கிடைக்கின்றன. இப்போதுகூட என் ஸொஸைடிக்கு ரூ. 2.5 லட்சம் வாங்கியிருக்கின்றேன்.

தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரிய (திருத்த) 47
சட்ட முன்வடிவு (சுட்பப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73).

1973 டிசம்பர் 1]

[திரு. க. ராஜாராம்]

ஆனால் இதவரையில் அரசாங்கத்தி்மிருந்து நேரடியாகக் கொடுத்து வந்த கடன்கள் இப்போது திடீரென்று நிறுத்தப்பட்டு விட்டன. ஒரு இன்ஸ்டால்மென்ட் கொடுத்துவிட்டு இன்னும் மூன்று இன்ஸ்டால்மென்ட்கள் கொடுக்கப்படாமலிருக்கின்றன. இதைத்தான் குறையாகச் சொன்னேன். இதற்கு பதில் அளித்தால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, சில இடங்களிலே தான் அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இந்தக் குறைகளை இந்த ஆண்டு நிவர்த்திப்பதற்காக ஆவன செய்து கொண்டிருக்கின்றது அரசு. அரைகுறையாக எந்தக் காரியத்தையும் நமது அரசு விட்டுவிடாது. எது ஒன்றையும் முழுமையாக முறையாகச் செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது இந்த வீட்டு வசதி வாரியம் புதிதாக ஒரு திட்டத்தை ஆரம்பித் திருக்கின்றது. ஒரு நபர் தினசரி ஒரு ரூபாய் சேமித்தால், அவர்களுக்கு ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் பத்தாயிரம் ரூபாய் சேலவில் வீடுகளைக் கட்டித் தருவது என்றதொரு திட்டத்தினை ஆரம்பித்திருக்கின்றது. இதற்கு சிண்டிகேட் பாங்க் பெரும் உதவியாக உறுதுணையாக நின்று அந்தப் பணத்தை வசூலிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளது. ஏழை மக்கள், குடிசைசூட இல்லாத பாமர மக்கள் வாழ்வுபெற இந்தத் திட்டத்தினை வீட்டுவசதி வாரியம் மேற்கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னும் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். மூன்று உத்தியோகப்பற்றற்ற உறுப்பினர்களைப் போடுவதில் இருவரில் ஒருவர் மேலவை உறுப்பினராகவும் ஒருவர் சட்ட மன்ற உறுப்பினராகவும் இருக்க வேண்டும், மேலவை யிலிருந்து ஒருவர் கண்டிப்பாக அதில் ருக்கவேண்டும் என்று மதிப்பிற் குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வகையில் அதை வரவேற்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, வீட்டுவசதி வாரியத்தின் பணிகளுக்கு நல்லாதரவு தெரிவித்த உங்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூறி இந்த மசோதாவனை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சுட்பப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு, மாநில வீட்டு வசதி வாரிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சுட்பப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டன.

48 தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73).

[1973 டிசம்பர் 1]

பிரிவு 1, நெடுந்தலைப்பு, முகப்புரை ஆகியவை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, “சட்டப்பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டுவசதி வாரிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.” என்று முன்மாதிரி முக்கிறேன்.

8-00
பி. ப.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டப்பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு, மாநில வீட்டு வசதி வாரிய (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 30/73) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

6. 82-வது விதியின்படி சீவர அறிக்கை.

பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடமையாளர்களின் உரிமைகளை வங்கும்) சட்டவரைற்கு ஜனாதிபதியின் ஒப்புதல் குறித்து.

MR. CHAIRMAN : The Hon. Minister for Revenue will now make a statement under rule 82 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே 30—11—1973 அன்று திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நில உடமையாளர்களின் உரிமைகளை வங்கும்) சட்ட வரைவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட வரைவு எண் 11/1973) ஜனாதிபதி ஒப்புதல் பெறுவதற்கு எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை பற்றி கேட்ட விளக்கத்திற்கு நான் பதிலளிக்கையில் மத்திய அரசிடமிருந்து கடிதங்களுக்கு ஏதாவது பதில் வந்து விளக்கங்கள் கேட்டால் விளக்கங்கள் கொடுக்கலாமென்றும், இதுவரையில் அந்த விளக்கங்கள் கொடுக்கவில்லை என்றும் கூறினேன். பிறகு நான் இதுபற்றி வருவாய்துறையில் விசாரித்ததில் மத்திய அரசிடமிருந்து ஏற்கனவே இந்தச் சட்டவரைவு பற்றி அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மனுக்களை இந்த அரசுக்கு அனுப்பி இந்த அரசின் கருத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவை பரிசீலனையில் உள்ளன. விரைவில் மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசின் விளக்கம் அனுப்பப்படும். இந்தத் தவறு ஏற்பட்டதற்கு வருந்துகிறேன்.